

II. Documente relative la moșiile Țibănești și Gănești ale d-lui
P. P. Carp.

La n° 2. Nicăiri nu se mai pomenește numele lui Vlaicu cu acest atribut de «unchiū al Domniei Mele» (Ștefan-cel-Mare). Ca boier fără dregătorie însă, Vlaicu e menționat în urice de la 1456 până la 1468 (*Uricariul*, XVIII, pp. 463-4). De bună samă, el era fratele Oltei saū Mariei, mama Domnului Melchisedek, în *An. Ac. Rom.*, VII, p. 192; pentru numele Oltea, v. aici, p. 141, n° 7). După nume, el era Muntean, — și astfel s'ar lămuri venirea în Domnie a lui Ștefan cu ajutor muntenesc. Documentul dă cam aceeași boieră ca și cel din 10 Ianuar următor, în *Uricariul*, XIV, pp. 66-8.

La n° 8. Alexandru Lăpușneanu venise la Vaslui, din Hirilău (*Doc. Bistriței*, I, p. 1).

La n° 9. Cf. cu documentul din 7 ale aceleiași luni, tipărit în *Uricariul*, XVIII, pp. 148-50.

La n° 12. Gheorghe e Mare-Logofăt supt însuși Petru-Vodă Șchiopul, în 1578 (Hurmuzaki, XI, p. 895), în 1579 (Wickenhauser, *Putna*, p. 212), după Ioan Golie.

La n° 13. Petru-Vodă stătu la Galata în toată această ultimă vară de Domnie. Acolo-I găsim și la 30 Iulie (Hurmuzaki, XI, p. 904).

La n° 14. Crîstea e Gheonovicî, Marele-Vornic al lui Aron-Vodă. V. cap. I și notele de pe p. 552 și urm.

La n° 20. Documentul ni dă originea lui Dumitru Buhuș sau Dumitrașco, care ajunsese Vistier-Mare și era, până acum, strămoșul cunoscut al acestei însemnate familii (v. vol. V, pp. 574-5). E interesant, iarăși, că această indicație genealogică face să se coboare Bihușeștii din Stravicî. Un alt Stravicî (Straovicî), Bratul, se întîmpină adesea în documente pe vremea lui Alexandru-cel-Bun (*Uricariul*, XVIII, pp. 454-5); după el vin: Ștefan și fratele acestuia, Jurj Straovicî, care e «Giurge Stravicî» din documentul nostru (*ibid.*). — În documentul următor, Dumitru Buhuș apare în slujba cărturărească a treti Logofătului.

La n° 21. Pentru Plotunești, satul și răzăși, v. Ghibănescu, în *Arch. soc. șt. și lit. din Iași*, I.

La n° 23. Lupul Vornicul e Hăbășescu, care era în 1625 vtori Logofăt (v. vol. V, pp. 16-7). Apoi el ajunge Postelnic (nu Mare-Postelnic, *ibid.*, p. 18, n° 83; pp. 20-1, n^{le} 89, 91). În 1631, acest Lupu era Vornic-Mare de Țara-de-Jos, pe cînd Vornicia Țerii-de-sus o avea «Grecul» Vasile Lupu (vol. IV, p. CLXXI, nota 1; cf. Tanoviceanu, în ziarul *Secolul* din 28 Maiu 1903). La 1642, trăia numai văduva sa, Mărica, sora lui Gheorghe și Ion Prăjăstii (vol. V, p. 27, n° 122). Ion fiul lui Lupu Hăbășescu era biv pîrcălab la 1662 (v. n° 43). Fiul său Ștefan apare în n° 119. Pentru Ștefan Moimăscul, v. și mai sus, p. 537, la n° 140. Pentru Vasile Banul, nașul, vol. V, p. 17 nota 3; aici, n° 47. Savin e Prăjescul. *Извоѣ* poate fi Pană Cămărașul (v. Ghibănescu, în *Arch. soc. șt. și lit. din Iași*, II, p. 615). Eustratie Logofătul e cel cu Pravila (Bianu și Hodoș, *Bibliografia românească veche*, pp. 150, 158 și, mai ales, Șt. Orășanu, *Cronicarit moldoveni din sec. XVII^{lea}*, București, 1899, pp. 98-9). El era de sigur biv treti Logofăt, și o lucrare a sa inedită e din 1632 (Bianu, în *Columna lui Traian* pe 1882, p. 217). Bașotă trebuie să fie Iorașco (v. vol. V, p. 18, n° 84). — Actul trebuie să fie din 1631-2.

La n° 24. Arvasia se numia strămoaşa Callimachilor. V. *Doc. Callimachi*, I, pp. XVIII-IX. Între hîrţile Micleştilor, la Ac. Rom., e şi un zapis pentru vînzarea unei moşii din partea unei «Arvăsiia hvata loî Ionaşco Tănasie» (23 April 7193 = 1685). Pentru un boier Bolea, v. *Chilia şi Cetatea-Albă*, p. 197.

La n° 25. Iordachi e Cantacuzino. V. Tanoviceanu, în *Au. Ac. Rom.*, XXIV, p. 121.

La n° 27. Armaşul Lungul e *Carp* Lungul, fiul lui Gavril (v. n° 35). — Pentru acest Huhule, v. mai sus, p. 550. — Uricariul e Ieremia Băseanu, de supt Movileşti.

La n° 31. Hotărnicia pomenită e de la începutul veacului al XVIII^{lea}.

La n° 41. Cf. cu boierii ce se constată în 1662 (vol. IV, p. CCLVIII, nota 1). Ura cu care se vorbeşte de năvălirea lui Constantin-Vodă Şerban, cu Cazacii, se explică şi prin aceea că abia la sfîrşitul lui Februar 1661, cu cîteva săptămîni înnaintea acestui zapis, el fusese silit a părăsi Scaunul, usurpat, al Iaşilor. V. vol. IV, pp. CCCIX-X şi notele.

La n° 42. Întăiul Durac e Serdarul, tovarăşul lui Hîncu în răscoala de la 1671, contra lui Duca-Vodă. Ce va fi avut fiul său Gligorcea cu întăiul Ghica, nu ştim. Îl vedem însă mai târziu, pe vremea lui Ştefăniţă Lupu, luptînd în fruntea unei cete de Cazaci, supt steagul năvălitorului Constantin-Vodă Şerban (Miron Costin, p. 369). Pentru fiul său Apostol, v. n° 63; pentru el şi alt fiu, Chiriac, n° 73 (şi alte rude). El mai avu trei fete. Din Postolachi Durac se nascu Nicolae Lozinschi Durac (v. n° 151). Gligore Păharnicul e cel din Micleşti (v. mai sus, p. 543).

La n° 48. Iordachi Spătarul e tot Cantacuzino, care fusese atîta vreme Mare-Vistier.

La n° 49. «Daşovanul» înseamnă locuitorul din Daşov, Ocea-cov. Mănăstirea de la Dealu-Mare fusese făcută de Iani Ha-dîmbul (v. vol. V, pp. 581-2, 583-4, 620).

La n° 50. Nicolae Buhuș era fiul lui Dumitrașcu (v. mai sus, la n° 20). El moare înainte de 1667 (v. aici, n° 52). Cf. vol. V, p. 574.

La n° 51. Pentru alt Burnaz, v. mai sus, p. 537, n° 40.

La n° 52. Domnul e Iliăș Alexandru.

La n° 55. Pentru cariera lui Miron Costin, v. mai sus, n° 48, și Gîdei, *o. c.*, p. 172.

La n° 56. Pentru familia Neaniul, v. p. 559, n° 17. Acest Gavril ajuns Vel Stolnic, în a treia Domnie a Ducăi-Vodă, fuge în Polonia (N. Costin, p. 23). — Biv Serdarul Gavriliță e Costachi. Supt Gheorghe Ghica, el fusese Vel Jicnicer (Miron Costin, p. 364).

La n° 58-9. Stamatie Postelnicul era de loc din Chios (vol. IV, pp. 274-5, n^o CVIII, și p. 275, nota 1). Fiul său pare a fi acel Comis Sandu Stamatie, care luă pe «a doua vară a Doamnei» lui Duca-Vodă (N. Costin, p. 22).

La n° 60. Trebuia: «Dășovanului» (v. n° 49).

La n° 63. Vătavul de Postelnicie Constantin Beldiman e dintre înaintașii poetului. V. *Ist. lit. rom.*, II, p. 88. — Panvă e Pavel.

La n° 65. Alexandru Buhuș era probabil fratele lui Nicolae Logofătul. V. la n° 50.

La n° 70. Pentru Ionașco Tâlmaciū, care era la 1670 Vel Păharnic, v. vol. IV, p. 275, n° 108. El luptase alături de Gheorghe Ștefan-Vodă, întors în țară, contra lui Gheorghe Ghica (Miron Costin, p. 359): rămase cu Păhărnicia de atunci și trăi pe lângă Safta, văduva Domnului său pribeag. V. și vol. V, p. 584. — Miron Vornicul e Costin. V. și n^o următor.

La n° 72. «Fosti parnic» înșamnă, probabil, «fost Păharnic», nu «fost tiparnic».

La n° 83. Ilie Drăguleșcul fugi la 1684 în Polonia cu Ștefan-Vodă Petriceicu (Neculce, p. 224).

La n° 86. Pentru Ioan Paladi, v. p. 536. Toader din Mireșți e unul din cei trei Mirescul, tustrei Căpitanii (Ioan, Toader, Pavel), cari întovărășiră în pribegia lui pe Dimitrie-Vodă Cantemir (Neculce, p. 332). V. și aici, n° 94, 116.

La n° 88. În Țara-de-jos, pe Birlad, fusese un Ținut al Oltenilor. V. *Chilia și Cetatea-Albă*, p. 95. De aici acest Vasile Olteanul.

La n° 91. Toader Albotă înaintă în boierie, ajunse Pitar și se așază în Ținutul Botoșanilor: la 1702 îl găsim la Botoșani chiar, cu soția și cei trei fii ai săi (vol. V, pp. 226, n° 61). Stîrce era diac de Vistierie: familia lui e bucovineană. Iordachi Toma e fiul lui Ștefăniță Păharnicul și nepotul de fiu al lui Toma Cantacuzino. V., asupra lui, vol. V, p. 590. Abia în 1705 el era Medelnicer; v. *ibid.*, p. 50, n° 231. Cf. și Tanoviceanu, în *Secolul* din 28 Maiu 1903.

La n° 94. Ștefan diacul de Vistierie e Bărcă; v. n° 101.

La n° 95. Toderașco Vistierul e Cantacuzino, fiul întâiului Iordachi.

La n° 105. Pentru familia Morenilor, v. mai sus, p. 545 și vol. V, p. 48, n° 221 (Nicolae de aici, în 1692). Iordachi Cantacuzino e același cu biv Vel Stolnicul din 1692, adecă Iordachi Pășcanul, fiul lui Iordachi Vistierul și al Alexandrei (v. și vol. V, p. 45, n° 212), ginerele lui Apostol Catargiu II. Ilie Catargiu, care era în 1692 abia vtorii Postelnic, e fiul acestui Apostol și al Catrinei (*ibid.*). Din partida Cantemireștilor, Ilie a fost odată Caimacam al lui Antioh-Vodă. Supt Nicolae Mavrocordat el gustă închisoarea și se făcu vinovat de pribegie. După ultima stăpînire a lui Nicolae-Vodă, el ajunse Marele-Logofăt al lui Mihaî Racoviță. V. *Ist. lit. rom.*, tabla. Pentru urmașii lui în sec. al XVIII^{lea}, v. tabla la *Doc. Callimachi*. — O soră a lui Ilie ținea pe Sandu Sturdza (vol. V, l. c.).

La n° 108. Pentru Dumitrașco Ceaurul, v. vol. V, p. 576.

La n° 114.5. Pentru Nicolae Donicî, v. *Ist. lit. rom.*, II, p. 450.

La n° 121. Bunița era și nume de familie. Un Toader Bunița de la începutul secolului al XVII^{lea} e pomenit în vol. V, Doc. d-lui Al. Callimachi.

La n° 123. V. n° 120.

La n° 124. Lupu nu poate fi Lupu Costachi, care nu mai trăia la această vreme. V. și n° 149.

La n° 125. Pentru antecesoriî lui Ștefan Hermeziu, căsătorit cu Ilinca lui Ștefan Bărcă (un Grigore în sec. al XVIII^{lea}), v. mai sus, p. 57, n° 9; vol. VII, p. 111, n° 34 (Gheorghită, în 1712). El nu era Grec, ci un răzaș tutovean. Ștefan și alți doi Hermeziu în vol. VII, p. 116, n° 51 (1770), p. 120, n° 64. Fiul lui Ștefan Iⁱⁱ e Sandul de la n° 138. Pentru Cucorenî, v. vol. V, p. 584 și aici, n° 135.

La n° 127. Manolachi Ruset era fiul Cuparului celui bătrîn, Anița era soră cu Ștefan de la n° 128. V. mai sus, p. 550. Fiul lui Ștefan e Constantin de la n° 132. Anița se mărită cu un Silion, o soră a ei cu un Costachi, iar cea mai mare din trei cu Sulgerul Nicolae Lazu (v. aici, n° 170; cf. și n° 171). Pentru Constantin Costachi (al III^{lea}), v. mai sus, p. 550. Pentru alt Constantin Roset, Vel Vornic, în același an, 1740, v. vol. V, p. 57, n° 255. Cf. *ibid.*, n° 257.

La n° 138. Nicolae Gherghel e pomenit și în n° 27 (la sfîrșit). La începutul veacului, trăia Lupașco Gherghel Jicnicerul al doilea, căsătorit cu Alexandra, fata lui Ștefan Brăiescul (v. vol. VII, p. 107 și urm., p. 111, n° 36). Fiii săi sînt Ștefan (*ibid.*, p. 113, n° 40) și Gașril (p. 115, n° 47). Nicolae se întîmpină și la 1774 (*ibid.*, p. 116, n° 52). El are pe Șerban, Iordachi (*ibid.*, p. 117, n° 54) și Ienachi (*ibid.*, p. 118, n° 59); o fată a lui iea pe Constantin Stroiescu (*ibid.*, p. 120, n° 67). Mama acestor copii era Catrina, fata celui d'întăi Ștefan Hermeziu (v. la n° 125), și sora lui Sandu (v. n° 143).

La n° 139. Toader Carp e decî ginerele lui Ștefan Her-

meziu. Vel Logofătul Cantacuzino e Iordachi. Fiul său e Gheorghe de la n° 141, 155-7.

La n° 141. Gheorghe Beldiman e tatăl poetului. V. *Ist. lit. rom.*, II, p. 88.

La n° 144. Ioniță Cuza e acel care fu ucis mai târziu din porunca lui Constantin-Vodă Moruzi. V. și n° 148-50, 152.

La n° 145. Sandu Hermeziu e fiul lui Ștefan. V. la n° 125.

La n° 147. Ienachi Hrisoverghi e ginerele lui Ianachi Callimachi. V. *Doc. Callimachi*, II, Prefața.

La n° 149. Data actului de la Iancu-Vodă e falsă.

La n° 158. Ioanichie Cogălniceanu e nepotul cronicarului, fiu al fratelui acestuia. V. mai departe, n° 159 și *Ist. lit. rom.*, I, p. 482. El ajunsese egumen de Doljești (n° 161). Ceî doi Cuzești pomeniți aici trebuie să fie fiii săi nepoții lui Ioniță, care era încă în viață. V. și n° 169.

La n° 160. Pentru familia Calmuțchi, v. *Doc. Callimachi*, I, Prefața, cap. I. Cf. și aici, n° 176.

La n° 161. Nu știm ce rudă era acest Beldiman cu familia poetului. Vasile și Grigore Razu erau poate frați (*Doc. Callimachi*, I, p. 416, nota 1). Înnainte de dînșii fusese un Constantin Razu supt întâiul Cantemir și un al doilea, om cu însemnătate, în prima jumătate a sec. al XVIII-lea. Ei erau fiii acestui Costachi.

La n° 165. Ianache e *Ioanichie* Cogălniceanu. Din acest document se vede că de la Vasile Cogălniceanu, tatăl lui Ienache cronicarul — care apare aici ca Medelnicer — și al lui Constantin, tatăl călugărului, au rămas și două fete, măritate cu Petru Cheșcu și cu Teodor Isăcescu, amîndoi boierinași cunoscuți. V. tabla *Doc. Callimachi*. Petru Cheșcu a fost un vestit hotarnic. El avea părți în Horodiște și Cuzlău (vol. V, pp. 541-2, n° 18).

La n° 168. Ioan Hermeziu era din altă ramură decît a lui Ștefan.

La n° 172. Și acest Cogălniceanu va fi fost rudă cu familia cronicarului. Cf. și n^{le} 180, 199.

La n° 173. Pare a fi foaie de zestre a Catincăi Carp, fata lui Gheorghe, măritată cu Toma Cozma. V. n° 190.

La n° 177. Pentru Lupu Stroiescu, v. *Doc. Bistriței*, II, pp. XXI-II.

La n° 183. Ioan era fiul lui Gheorghe Carp.

La n° 186. Data actului de la Alexandru Iliăș e falsă.

La n° 195. E vorba de plecarea lui Constantin-Vodă Ipsilanti și a Doamnei lui.

La n° 204. Gheorghe Cuza pare să fie al lui Nicolae Cuza. V. Xenopol, *Cuza-Vodă*, p. 18.

La n° 208. Caimacamii țineaă locul lui Mihaï-Vodă Suțu.

La n° 209. G. Pini e vre-o rudă a consulului rusesc din principate, care era *Alexandru Pini* (v. vol. X din Hurmuzaki, tabla). Călătoria lui în ajunul mișcărilor revoluționare nu e fără interes.

La n° 231. Grigore Cuza e unchiul lui Alexandru Ioan I-ii.

La n^{le} 232-3. Fiii lui Ioan Carp sînt Nicolae și Petru, — acesta din urmă tatăl d-lui P. P. Carp.